

309866

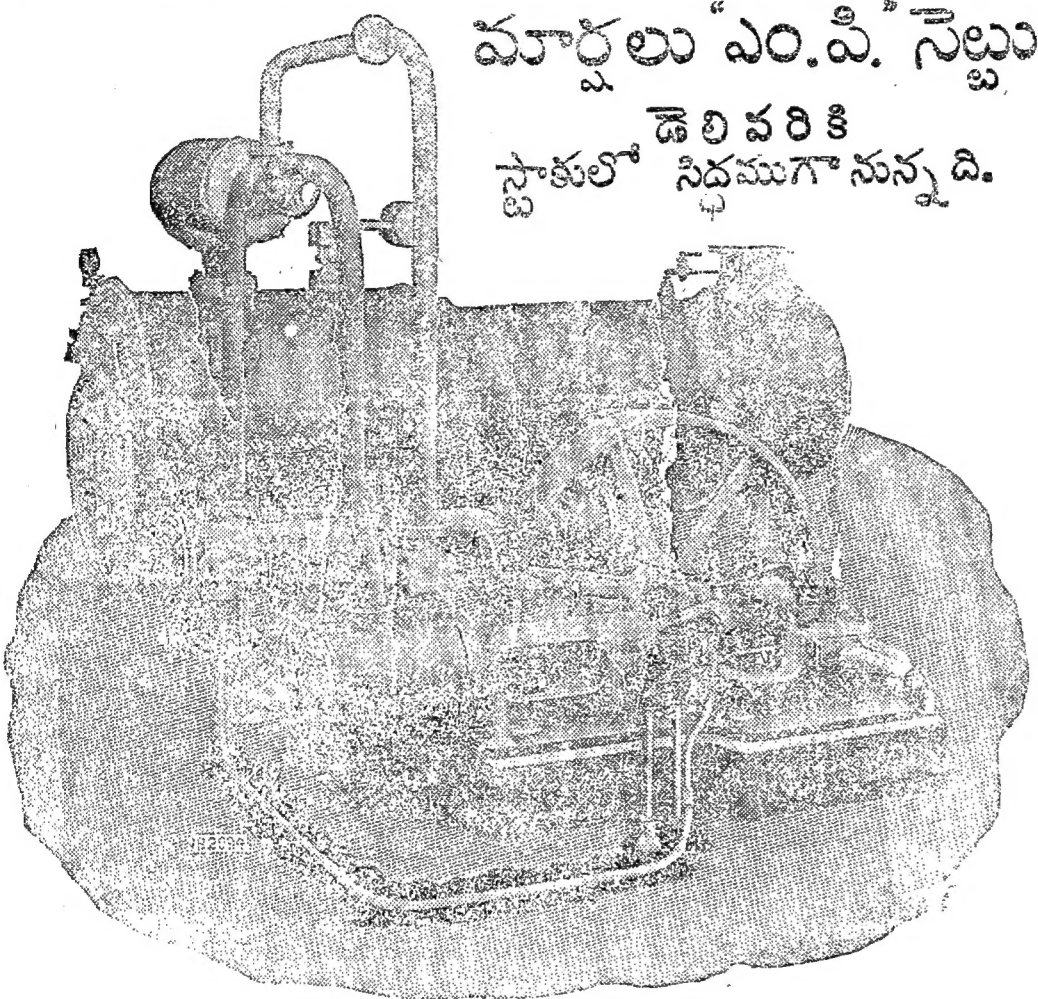
ప్రతిదినము ప్రకటింపఁబడును.

Vol. 3.

చెన్నపట్టణము 1921 వ సం॥ ఏప్రిల్ నెల 15 తేది శుక్రవారము
సంపుటము. ౮ } దుర్మతినామ సంవత్సర వైశాఖ మాస శుద్ధ అష్టమి.

No. 11.

సంచిక. ౧౧.

మార్వలు "ఎం.పి." నెట్టు

డెలివరీకి
స్టాక్ లో సిద్ధముగా నున్నది.

బాయిలర్లు, ఎంజిను, నూవర్ హీటరు, స్టీం, వాటర్ వై పింగు
మొదలగువాటితో పయిన ఉండునది మార్వలు "ఎం. పి." మార్టి నెట్టు
యొక్క వివరణము ధరలకు ఇతర వివరములకు ఈ దిగువ చిరునా
మాకు దరఖాస్తు లంపుకొనవలెను. 1806

మార్వలు సన్యు ట్రి కో (ఇండియా) లిమిటెడ్

బాస్ షా: బెజవాడ, తంజావూరు. నెం. 9 నెకండు లైను బీచ్, మదరాసు.

అమృతాంజనము

తలనొప్పులకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది.
ఇతర పీడితమైన నొప్పులను కూడ
మా అమృతాంజనమును బాటి
నంత మాత్రమున కలుపును.
మొదల 25 0-10-0 అణాలు.

మోహనలైలము

సీసా 1-8 0-12-0.

తామరలైలము

కచ్చి 1-8 0-8-0

పండ్ల పొడి

కచ్చి 1-8 0-2-0

అమృతాంజనం సిల్కీ,

బొంబాయి - బీచ్ బాను.

అరంకనిగహ మూతలు

ఇవి లోక ప్రసిద్ధముగాన మిఠ వీ విధమైన బాద్యము
కల్ల గాని అట్లునే మిఠ ఎల్లప్పుడు అశోగ్య వివరణకుండు
శ్రద్ధ గలిగినవో మాత్రమే నేపించుట కుంతితి గాను అధిక ప్ర
ఖ్యాతి లేక వర్ణించుట అవశ్యము లేదు. గాన తెలిపించడ
మేది.

తత్వ నామ

మా యొక్క నుండుల బాటిలాలకు వ్యాసిన పంపెదము.

వైద్యశాస్త్ర మణిశంకర్ గోవిందజీ,

అరంకనిగహ యాన ఫాలించు, 26, బ్రాడ్వే, మదరాసు.

టోకుగా తీయవట్టి వర్తకులకు, ముఖాదారులకు ఇది మంచిసమయము!

జిన్ను!

జిన్ను!!

జిన్ను!!!

ఇప్పుడే వచ్చినది.

మేలైన రకము పాను పికటికి య్న 110. చిల్లరగా తీసిన తులము పికటికి య్న 3.

ప్యాకింగు, పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.

తమమే దరఖాస్తులకు ఈ క్రింది చిరునామాకు సంప్రదించు.

Manager, William & Co., 109 Frere Road, BOMBAY.

మీరు పట్టుకొని రోజురోజు కష్టపడి, శ్రమించి నిలిచిన
కావించిన గతి తెలియజేస్తున్నాను.

చోడవరం, వికాశపట్నం జిల్లా.

మూర్తిచిహ్నము గూర్చి 16-వ తేదీనుండి సత్యాగ్రహము నశయించింపబడితే కొందఱు నిర్భయముగా తాము దౌర్జన్య విఃపాతి మనుగిరితి సత్యాగ్రహము నకుండించిన ముఖము కాదాకంపెనీయని అనుచునూ దౌర్జన్యము నాయనొంద వీరని యే మనువువనియు కలకత్తాలో (వాసికి, ఇందుగాను గుర్తుపడ గడపటివరంగము కారణము నను కేసు మృతిక (వాసికిది.

ది కృష్ణా సిమెంటు కంపెనీ, (లిమిటెడ్) (2627)

(1913-వ సంవత్సరము ఇండియన్ కంపెనీల ఆక్టు ననుసరించి ఇంకార్పొరేటు చేయబడినది.)

మూలధనము : : : రూ 25,00,000

వాటా ఒకటింటికి రూ 10 లు వంతున 2,50,000 వాటాలుగా విభక్తమై యున్నవి.

ఈ క్రింద తెలుపుబడిన ప్రకారము చెల్లించవలయును :—

రూ 2 లు దరఖాస్తుతోనూ, రూ 2 లు మంజూరైనప్పుడునూ, తక్కినది కోరినప్పుడు దఫాకు రూ 2 లు వంతున ఇవ్వబడును.
ప్రతి రెండు దఫాలకు మధ్య 3 నెలలకంటె తక్కువకాని వ్యవధియుండును.

చైరమన్లు

- (1) జి.జా. బహదూర్ గోవిందాను చతుర్వర్ణిబాబు, వర్తమాన, బ్యాంకర్, మదరాసు, జే.కె.కె.
- (2) ఎస్. శ్రీనివాస అయ్యంగారు బి. ఏ. బి. ఎల్., సి. వి. ఇ. హైకోర్టు జడ్జి, మదరాసు.
- (3) ఏ. నాదమని శెట్టిగారు, వర్తమాన, మదరాసు.
- (4) భాగవతాచార్య ఎం. ఏ. శర్మ ప్రొద్దుటూరు పాపాచార్య బహదూర్ గారు, వర్తమాన, మదరాసు.
- (5) కోటా లక్ష్మయ్య నాయుడుగారు, వర్తమాన, గుంటూరు.
- (6) బి. రాజగోపాలాచార్యగారు, వర్తమాన, మదరాసు.

బ్యాంకర్లు

ఇండియన్ బ్యాంకు, మదరాసు, (రాంచీలు).
జి.కా.ఇండస్ట్రియల్ బ్యాంకు (లిమిటెడ్) మదరాసు, బొంబాయి.

ఆడిటర్లు

మెసర్స్ (ఫ్రీజర్ అండు రాన్,
చార్టర్డ్ అకౌంటెంట్లు, అర్రీనింగ్స్ వీధి, మదరాసు.
మానేజింగు ఏజెంట్లు
మెసర్స్ రాజగోపాల్ అండు కో.,
నెం. 18, కారర్ మార్కెటువీధి, మదరాసు.

ప్రాసిక్యూటరు

ఈ కంపెనీకాదు బెజవాడలో ఒక సిమెంటు ఫ్యాక్టరీని నిర్మించుటకు నిశ్చయించియున్నది. దీనికి తగిన మొదలము అన్నియు ఇక్కడ దొరకుటకు పెద్ద స్పెషలిస్టులను నియమించి ఎక్కువ స్థాయి ఇక్కడ దొరకుటకు. గతము సిమెంటుకానికి కావలసినట్టి సిమెంటు కట్టలు చేయుటకు ఈ స్థలమునందు తగు ఏర్పాటు త్వరలో చేయబడును. బెజవాడ చుట్టుప్రక్కల నున్న రాయి నిపుణులగు రసాయనశాస్త్రజ్ఞులచే పరీక్షించబడి నిశ్చయించబడెను. విలువ గలిగిన సిమెంటు కట్టలుచేయుటకు ఈ రాయి చరిత్రకచ్చునని అనేకులు నమ్మ నిశ్చయిస్తున్నారు. ఇంగ్లీషువాడు తయారుచేయు దానికంటె ఇదిబాగుగా నుండునని నిశ్చయించబడినది.

కృష్ణామండలములో అనేక తావులలో రాయి దొరకినది కృష్ణానదికి దాత్రుల బెజవాడకు 52 మైళ్లదూరములో నున్న చుత్తూరు కేంద్రాగ్రామములో దొరకు రాళ్లు చాల మేరైనవి. కావలసిన ఒడంబడిక నిశ్చయమైనది.

సంవత్సరమునకు 40,000 టన్నుల సిమెంటు తయారుచేయునట్టి ఫ్యాక్టరీ కట్టుటకు రూ 20,00,000 లు కావలెను. ఒకటన్న (6 పీచులు) సిమెంటు తయారు చేయుట రూ 25 లు అగుచున్నది. ఒకటన్న సిమెంటు రూ 100 లకు అమ్ము బడుచున్నది. గతక కంపెనీలవలన చాల లాభము పొందవచ్చును. ఈ కంపెనీ ఛైరమన్లు 1920 వ సంవత్సరము డిసెంబరు 30-వ తేదీన నమోదమై ఖాగముల సేర్పరచి, రెండవసారి నమోదమై మరొకటి ఖాగముల సేర్పాటు చేసెదరు. నగదు మూలధనము నమోదమై రాబోవు కాలమునందు బ్యాంకులను (పారంభించెదరు. చందా వాడుకగా చేర గోతవారు మద్రాసు, పొగదాట వీధి, 16 నెంబరు భవనమునందు, మానేజింగు ఏజెంట్లకు త్వరలో దరఖాస్తు లంపునకు వలెను.

అధికారి అభిప్రాయము

ధీర్ఘకాలమున అధికారిగారు అసోసియేటెడు (మేజరు క్రెస్టియో) నిలువల తలచినను, అసహాయాద్య మునుకట్ల ప్రభుత్వమువారు ప్రాతినిధ్యమును వహించుటకు కారితీయిరనముల నిష్ఫలములు క్రిజుట ప్రభుత్వమునందు విశ్వాసము కలుగజాలదు. మహమ్మదీయుల అందరూ భద్రము నుపయోగించుటకు మహమ్మదీయులకు మొసంగిన స్వాంతంత్ర్యమును గుర్తించుచునే అహింసాపూర్వక మగు ననహాయాద్యమును నడపించితిరి. ఇంతకంటె భిన్నమగు నేర్పాటేమియును లేదని కాబట్టిప్రాయము. అసహాయాద్యమును 2 నెలలవరకు నిలువరకెనని రహ అలీగారు ప్రాసించి. క్రభు త్వోద్యోగుల మెప్పుకు బడయుటకే అట్టి సంకల్పము నాయకుల కలుమాత్రమను లేదనియే తేట నమ్మవలెను. రీడింగులభిరువు సాధికారముగా గాక గృహస్థభర్తలు నడువించి నాయకులతో చుట్టకగోరునని వారు తప్పుక అంగీకరించురు. భిలాభు పంజాబు అక్రమములను తొలగించుటకు భరత ఖండమునే భారతీయుల సంపూర్ణాధికారమును గుర్తించుటకు నిర్ణయించు కొనిన గాని యిట్టి సమావేశములవలన కలుగు లాభ మేమియును లేదు. మహమ్మదీయుల పక్షమున ఉర్దూ ముల్తాను కవిత్వప్రచారము దయ్యెను. మహమ్మదీయుల అందరూ కోరిననేగాని ఆ అధికారియును తొలగించ వీలులేదు. అటులే జరిగెను అరబ్బునైని అరబ్బుల కెట్టి ప్రత్యేకాధికారమును కలుగజాలదని అధికారిగారు నడిపిరి.

రంగూను కేసు.

12-వ తేదీన మార్టీస్ జిల్లా మిషను గారి కేసు విచారణ జరిగినది. మద్రాసు రిజిస్ట్రారు నుకన్యసించెను. మార్టీసుల 17 తేదీ మొదలు ఏప్రిలు 4 వ తేదీ లాగా నీ యెనిమిది యావత్సాసములను జరిగినది. అసహాయాద్యమును బిగ్గిమనరకు బహిష్కరణమును బోధించుచు ప్రభుత్వము కౌన్సిలుతో మాడినదని ఆరేడు నడిపెను. మద్రాసు కనక్రమమును నుకన్యచుకనును నుకన్యసించెను గాని నిడివిడికీర్తనల కుత్తర మియలేదు. ఆరేడు నెలలకు తెల్లనూడదు, రెండునెలలవరకు నుకన్యసించునాడదని మేజిస్ట్రే

టు ఆజ్ఞాపించెను. కేసులొకటి అచట చేసే మార్టీసుగారు జులైకి రాగానే ప్రస్తుతములంకృతులగానిది గారించి కొనిపోయిరి.

కాశీగరము

18 వ తేదీన బి.మ.రాయను దుకాణము అన్నియును మూయబడెను.

నాగపూరు

దాక్షిణి చోల్లూరు గారి కేసు విచారణజరిగినది. పోలీసు యనభివృద్ధి పాత్ర్య మిచ్చెను.

నాగపూరును పోలీసువారు 28 వ తేదీన కుపాటలను కాల్చినవిషయమును విచారించుటకు దొరకనమాను లొకనం ఘమునేర్పరచిరి. ఈ విషయమును విచారించుటకు రాష్ట్రీయ కాంగ్రెసుసంఘమునా లొకసంఘమునేర్పరచిరి. దొరకనమునా తేర్పరచిన సంఘమువారి యెడల అసహాయమును సాత్ర్య మియ్యగూడెను. ఆ సంఘమున సందరు నుద్యోగులరే యని కాంగ్రెసు సంఘమువారు నిరసించిరి.

మద్యపానమేధకసంకల్పమును కేసులో ఆరముస్త్రాగించు గాదు సాత్ర్యమిచ్చి. ఉపన్యాసములు దొడ్డవృత్తును బోధించు గాని ఉపన్యాసములే తీవ్రభావములను కలిగించుచును. మద్యమేధకమునూడ అసహాయాద్యముప్రభావసంకల్పము గాని కేసులవద్దనిమేధకమువారి నేనుకలించెనను.అంగ్లజేతమునూడ మద్యపానమేధకసంఘములను విగాని ఆచట అల్లలులు జడగవు. ఇవట స్థలముల జరిగినవి మద్యములకు యీ జేతము సందకుల ఆతేతమునూడ ప్రభుత్వమునా వాదాములు అభించుచున్నదానిని నిరసించుచు బోధించువారికి దొరకనమువారు అభ్యంతరమును కలిగించరని సాక్షి చెప్పెను. 18 వ తేదీన దుకాణము అన్నియును మూయబడెను.

గుంటూరు.

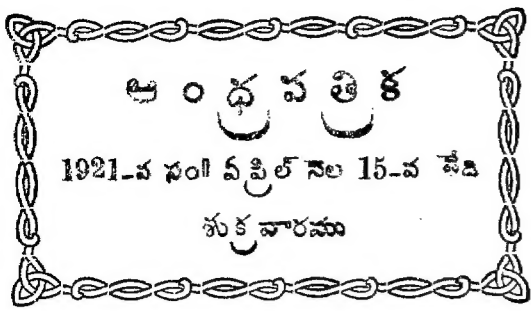
గుంటూరు ఆర్యవైశ్య యానకుల సాహితీసంఘము. లొకభాంధవులకు శ్రీమహర్షి మోహనాను కరంచుడు గాంధీ దంపతులకు స్వాగతము. మహాత్మాజీ! మీరు వైశ్యజాతసంఘాదులను అనుచు అన్నింటి యందు వెనుకబడియున్న మనజేతము నుద్ధరించుటకు

కంకణము కట్టకొని జేతమెల్లడల కర్మచేసే చేతులు మా యద్వైతకళలున ఆంధ్రజేతులకు నువ్వేత చెప్పాడుచుండి న గుంటూరు పురమునకు నిశ్చయము చేసి మే మెల్లరము ధన్యులమైతిమి. మీరే సుస్థిరబడిన దొడ్డవృత్తుకంటె అసహాయాద్యములన్న జేతించు మాన్యు శ్వర జ్యోతిసాదవ మనకు లేదని హిందూజేత ప్రజలు తెలిసికొనరని చెప్పుట అతిశయోక్తి గాదు. జేతస్వేచ్ఛకై మీరు భగవంతుడు నర్య విధముల తోడ్పడునాక. ఇట్లు విన్నవించు విధములు, ఆర్య వైశ్య యానకుల సాహితీ సంఘ భక్తులు.

బా వ ట్ల

(శ్రీమద్భగవాద్ మోహనాచార్య కరంచంద్ గాంధీమహర్షులకు)

శా.శ్రీమద్భగవద్ దాస్యము క్రిందకై తీర్చుటనర్హియుకా (మోహనాచార్య, నాకృత్యాబ్ధినిభక్తశ్రీనాంధి, త్యాగముని స్వీయాత్మైకబలులులూపి విజయోత్సేజులూయించు నో స్వామి! గాంధీమహర్షి స్వాగరమితే నద్భక్తిసంపించెదక నిర్మలజేతభక్తిచేతను,విరుద్ధభక్తిరంజితము,కర్మకావ్యభావములచేతను నిరవమానస్యాధి త్యాగములేతను ఆర్యకరుణల ముదేతను, నమస్త్రభారతీయు స్వాదయాంతరాలముల విజ్ఞానజేతలప్రజలు ప్రసరించలేనీ పట్టణ జానపదముల నుమముగా జయజయభ్యాసములు జడ్చునింజలేనీ మున్నేనానక్తి నెలకొల్పి మహర్షి! సాగ్రదాయము నడవించి, శ్రీ భర్త కాంతిపూరితమైనవిశ్వహాయయోగములే భారతీయ మున్నుపావీర్యే తిత్తో కంకణము ధరించి, జగత్త్రేగీతులమునలె దిగకలక్తిసాంగములకు తయరచుటకీ దయచేయుట మాభాగ్యము. భరదీయదర్శనభావకోదయములే మా శిల్పమతివ్యక్తమోహాది విరహ జ్యోతులమున్నుదమకుట నందియమలేదు. మామండలి దయలో తాము చుట యొక్కింతసేపు నిలిచి ద్వపభాగ్యం బొదునూర్చుచున కంకణము కట్టెట్లు మై ననకలముల నిర్మించుచున్నారము. న్యరాబ్ధిస్థానాకార్యనిర్వహణ గావించుటకై తమకు దయమయందగు భగవంతుడు వీడ్పాడునారోగ్యసంకల్పి నొనగి భారతజేత మోతుసామాజ్యఫలసిద్ధి గావించుటకై భక్తి పూర్వకముగా వేడుచున్నారము. బావట్ల పురమానులు.

హేత్యుభాసము

నిదురించినవానిని మేల్కొల్పవచ్చును గాని, మేల్కొని పరుండువారిని తేపుట దుర్లభము. నిరాకరణోద్యమము గూర్చి, అనేక సందియములు ప్రబలుట సహజము. వానిని సులభముగ తొలగింపవచ్చును. కాని, అట్టి పవిత్రోద్యమము పైనను, ఉద్యమనాయకునిపైనను వీరితినయినను రాళ్లనురువ్వ నిశ్చయించినవారి సందియముల నెవరును బాపజాలరు. ఇట్టివారిలో న్యాయించియా పత్రికను, తత్సంపాదకులను పేర్కొనవచ్చును. అందుచే న్యాయించియాపత్రిక వ్రాతల నెప్పటి కప్పుడు విమర్శింపబూనుట కాలహరణ మగు పని యయినను, ఆ పత్రిక వెలిబుచ్చుచున్న దురభిప్రాయములలో కొన్నిటికి సమాధానమిచ్చుట యవసరమగుచున్నది. విజయవాడలో అఖిల భారత కాంగ్రెసు సంఘమువారు, తిలకు స్వరాజ్య నిధికి కోటిరూపాయలను ప్రోగు జేయవలయు ననియు, స్వరాజ్యసంఘములకు కోటి మంది సభ్యుల జేర్పవలయుననియు, ఇరువదిలక్షల రాటములను దేశమునందంతటను త్వరలో నెలకొల్పవలయుననియు, తీర్మానించిన నాటినుండియు, నిరాకరణ కార్యక్రమమును గాంధీయు, కాంగ్రెసు సంఘమువారును విడనాడినటులను, అది యపజయము గాంచుటచే కొత్తమార్గము నవలంబించినటులను, న్యాయించియాపత్రిక అనుదినము చాటుచున్నది. నిరాకరణ కార్యక్రమము విజయము గాంచుటచేతనే, కాంగ్రెసు సంఘమువారింకను ముందుకు జనుచున్నారని గ్రహింపవలెను. నిరాకరణ కార్యక్రమమునందు రెండు అంతరములు గలవు. మొదటియంతరము, విద్యాధికులలో ప్రబలిన భావదాస్యమును తొలగించుట. రెండవయంతరమున ప్రజాసామాన్యమునందీ యుద్యమమును వ్యాపింపజేయుట. ఇంతవరకును రాజకీయోద్యమములను నడుపుచుండిన వారు, విద్యాధికులు. నిరాకరణోద్యమము, ఎల్లరను పావనచరితుల గావించుట కుద్యమించినది. ఆత్మ సమర్పణమునం దెల్లరను నేకపాశబద్ధుల గావించదలసెట్టినది. అట్టి యుద్యమమును నడుపుటకు, విద్యాధికులు ముందుకువచ్చుట యావశ్యకము. నాయక గౌరవమును సంపాదించినవారు, నాయక భావ్యతలను గూడ నిర్వహించుట ధర్మము.

విద్యాధికులు ద్రోహిని త్రోవ నితరులు సులభముగ వనుకరించెదరు. అందుచే, త్యాగారాధన యందు విద్యాధికులు ముందడుగు వేయవలయునని, కాంగ్రెసుసభ ముందుగ నిరూపించెను. దాని ననుసరించి, శాసనసభల బహిష్కారమునకు జేసిన ప్రయత్నములు చాలవరకు జయముగాంచెను. శాసనసభలు, ప్రజాప్రతినిధిసభలని యిప్పుడెవరును భ్రమ పడుటలేదు. వాని గౌరవము పూర్తిగ దగ్గిపోయినది. న్యాయవాదులు కొందరు తమ వృత్తిని విసర్జించిరి. లాకోర్టుల ప్రతిష్ఠ తగ్గిపోయెను. విద్యాధికులనేకులు పాతశాలలను బహిష్కరించిరి. పలుతావుల జాతీయపాతశాలలు నెలకొనుచున్నవి. ఇంకను ఈ విషయమై జరుగ

వలసిన పని విశేషమున్నను, వృత్తిని విసర్జించిన న్యాయవాదులును, చదువును చాలించిన విద్యార్థులును, ఇతరులను కార్యశూరుల జేయుటకు ప్రోత్సాహము చేయగలుగుదురు. కార్యరంగము నకు దిగనివారు సయితము తమ యసమర్థతకు చింతించుచున్నారని, అట్టి ప్రతిష్ఠాపనల జూచి గర్వపడుటలేదు. ఈ కారణముచే, మొదటి యంతరము సంతృప్తికరముగ గడిచెనని, గాంధీమహాత్ము డభిప్రాయపడెను. దీనినింకను కొనసాగించుటకు కొంత ప్రయత్నములు సహజముగ జరుగుచునే యుండును. ఇకమిద నిరాకరణ కార్యక్రమమునందలి రెండవ యంతరముపై, భారతజాతి తన దృష్టిని మరల్పవలయునని గాంధీ కోరియుండెను. మొదటి యంతరము జరుగుచున్నపుడు, విద్యాధికుల కన్నను సామాన్య ప్రజలు అద్భుతోత్సాహము గనుబటచిరి. శాసనసభల బహిష్కారముపట్ల, ప్రజాసామాన్యము చూపిన కార్యోత్సాహము, ప్రశంసార్హముగ నుండెను. ఆయుత్సాహమును సరియగు హద్దులలోనుంచి, దానిని కార్యరూపమున ప్రవహింప జేయవలసిన యావశ్యకత విశేషముగ గలదు. ప్రజల కార్యదీక్ష బలపడెనేని, స్వరాజ్య సిద్ధి నెవరును ఆటంకపఱువ జాలరు. మొదటి యంతరము, వ్యతిరేకపద్ధతిని మాత్ర మాశ్రయించెను. రెండవయంతరము, నిర్మాణము నాశ్రయింపవలెను. అందుచే, కాంగ్రెసు సంఘమువారు, ప్రజాసామాన్యములో నీయుద్యమమును వ్యాపింపజేయుటకు, రెండవ యంతరమును దలపెట్టిరి.

స్వరాజ్యసంపాదనమునకు, ప్రజలదృఢ నిశ్చయము స్థిరపడవలెను. ఇందు కొరకు విశేషసంఖ్యాకులు, కాంగ్రెసుసంఘములలో జేరవలయును. ధనము లేనిది ఏ పనిని కొనసాగించుటయు కష్టముగాన, ధనమును విశేషముగ ప్రోగుచేయవలెను. సామాన్య ప్రజ లిచ్చెడి ద్రవ్య మెంతస్వల్పమయినను, దాని కెక్కుడు విలువగలదు. తా మిచ్చెడి ద్రవ్యము స్వరాజ్యమును చేకూర్చునని ప్రజలు గ్రహించుటచే, స్వరాజ్యసంకల్ప మెల్లర హృదయములలో బలపడును. ప్రజలలో గల స్వతంత్ర శక్తిని పెంపొందించుటకును, స్వసామర్థ్యమును వారు గ్రహించునటుల జేయుటకును, రాటములు పయోగపడును. ఎల్లరకును, తిండియు, బట్టయు ప్రధానముగ గావలయును. వానికొర కితరులపై నాధారపడియుండకబోవుటయే, నిజ స్వరాజ్య మగుచున్నది. ప్రజల యక్కరలు దీరి, పరాశ్రయ భావము దొలగిబోయి, దుర్భర దారిద్ర్యము మాసిపోయిన వెంటనే, స్వరాజ్యము సిద్ధించును. రాటములు స్వరాజ్య మిచ్చుననుట కిసుమంతయు సందియము లేదు. ప్రజల స్వతంత్రశక్తి, నిరాకరణ కార్యక్రమమునందలి రెండవ యంతరమువలన, ప్రజ్వలింపగలదు. ఈ విధమున ప్రజల యుత్సాహ మొకరూపము దాల్చినపిమ్మట, వారిని ధర్మపథమున నడుపుట సులభసాధ్య మగును. ఈ యంతరమువలన కార్యసిద్ధి గలుగనిచో, కార్యక్రమము నందలి మిగిలిన యంతరముల నవలంబించుటకు ప్రజలు శక్తివంతు లగుదురు. అందుచే, ముందు నిర్మాణక్రియ యావశ్యకము. త్రాగుడు మొదలగు దురభ్యుసములను ప్రజలనుండి పారద్రోలుటకు తలపెట్టుటయు, ప్రజలను సన్మార్గమున నడుపుటకే. నిరాకరణోద్యమము, త్రాగుడును మాన్పు పనులలో నేల జోక్యము గలుగజేసికొనవలెనని, న్యాయించియా ప్రశ్నించుచున్నది. ఇటుల యడుగుటలో, నిరాకరణోద్యమమునకు ఆత్మపారిశుధ్యమే ముఖ్యలక్ష్యమును విషయమును, ఈపత్రిక కప్పిపుచ్చుచున్నది. ఇటులనే, అస్పృశ్య

తను తొలగింపవలెనుట గూడ, సర్వతోముఖ మగు ఉద్యమస్వభావమున కనుగుణ్యముగనున్నది. ఉద్యమస్వభావము గూర్చి దురభిప్రాయమును వ్యాపింపజేయవలెను వారికిమాత్రము, ఈ విషయములు గోచరింపజాలవు.

కాంగ్రెసు సంఘమువారు, నిశ్చయించిన కార్యక్రమము, నిరాకరణోద్యమాభివృద్ధి సూచకముగాని, తద్వ్యతిరేకము గాదని, బాలిశుడయినను గ్రహింప నేర్చుచు. నూతనరాజప్రతినిధి దేశ పరిస్థితులను పరిశీలించు నిమిత్తము తగిన యవకాశము నొసగవలయు ననియు, అందుకొరకు గాంధీ తన యుద్యమమును కొంతకాలము విరమింపవలయు ననియు, సయ్యదు రజా ఆలీగారు కోరియుండిరి. వీరి సలహాకు బదులు జెప్పుచు, దేశపరిస్థితులను కనుగొనుటకు రీడింగు ప్రభువున కడ్డు గలిగించు నదెద్దియు లేదనియు, ఇంతవరకేమయిన అల్లరుల కవకాశము గలిగిన, అందుకు అధికారుల చర్యలే కారణము లనియు, దేశము నందు అనవసరముగ భీతిని కలిగించి ప్రజలనుద్రేక పూరితులచేయవలదని, రజా ఆలీగారు అధికారులకే విన్నవింపవలయు ననియు, భారతజాతి యంతయు నవలంబించిన యుద్యమమును తా నొక్కరును చాలింపజాల రనియు, గాంధీ దెలిపెను. నిరాకరణోద్యమమును చాలించుట యనిన, గాంధీమహాత్ముడు జెప్పినటుల, బిరుదుల విసర్జించినవారు తిరిగి బిరుదులను తగిలించుకొనవలెను. న్యాయవాదులు తమ వృత్తిని తిరిగి మొదలిడవలెను. విద్యార్థులు తిరిగి పాతశాలలలో ప్రవేశింపవలెను. జాతీయ పాతశాలలను మూసివేయవలయును. రాటముల యుపయోగమును మానివేయవలయును. త్రాగుడుకు తిరిగి పూనుకొనవలెను. రజా ఆలీగారికి నుద్యమ స్వభావము తెలియలేదని, గాంధీ దెలుపుచున్నాడు. కిలాఫాత్, పంజాబు సమస్యలు పరిష్కారమయినను, త్రాగుడు రాబడిని గాని, విదేశవస్తుధారణమును గాని, పునరుద్ధరింప వీలు లేదని గాంధీ స్పష్టపరుచుచున్నాడు. భారత జాతి యొకమారు పవిత్రమార్గముల నవలంబించిన పిమ్మట, వానిని విడనాడుట యసంభవము. ఉద్యమప్రతిపక్షులు ఉద్యమమునకు సత్య అహింసాధర్మములు ప్రాణమను విషయమును గమనించుట లేదు. యూరపుఖండమునందు కొనసాగుచున్న దౌర్జన్యసహితము లగు యుద్యమములకును, నిరాకరణోద్యమమునకును ముడిపెట్టుటచే, దురభిప్రాయములను వ్యాపింపజేయుటకు వారి కవకాశము గలుగుచున్నది.

బీబియెడ్డన నిచ్చిన యుపన్యాసములో, మితవాదులు అధికారులతోజేరి నిరాకరణోద్యమము నడచివైచుటకు బ్రయత్నించునపుడు, త్రాగుడునుమాన్పు ప్రయత్నములకు గాని, రాటములు ప్రకటించెడి పాతివ్రత్య సందేశమునకుగాని, అడ్డుపడెదరని గాంధీమహాత్ముడు నుడివెను. దీనిని బట్టి, భారతస్త్రీల శీలమునకు కళంక మాపాదించుచున్నటుల, మద్రాసు మేయిలుపత్రిక గాంధీని వెనుకదూరియుండెను. నిన్నటి, న్యాయించియా పత్రిక ఇంతకాలమునకు మేల్కొని, ప్రజల తల్లులను, భార్యలను, కూతుళ్లను, నిందించెడిగాంధీని జూచి ఎల్లరును అసహ్యము గనుపఱువక మానరని, వ్రాసినది. భారతస్త్రీలపై, మేయిలు, న్యాయించియా పత్రికలకున్న పాటి యభిమానము గాంధీకి లేకబోలేదు. ఈ పత్రికలయటపులు, వివేకుల నెవరిని మోసపుచ్చజాలవు. ఫ్యాక్టరీలలో స్త్రీలను పురుషులను ఒక్కచోట గుమికూర్చి, వారిచే పనిజేయించుటచే, పాశ్చాత్యదేశములలో నెట్టి యనర్థములు వాటిల్లుచున్నవో, వేరుగ జెప్పు

వంగదేశ శాసనసభ

రాజ్యాపేక్ష భువుగారు శాసనసభ్యుల మందలించుట

సంస్కరణముల విలువ బయల్పడుట

రాజ్యాపేక్ష భువుగారు వంగదేశ శాసనసభా క్రమమును ముగించుచు, సంస్కరణముల ప్రకారము మేము...

అగ్రాధికారి!

నేటితో మహాసంస్కరణముల నడుమనెడి యేర్పడిక శాసనసభా క్రమమున మేము ప్రవేశించుచున్నది. దీనిని...

అది మంచియంద్రేక్షణ గాదు.

మీరు చచ్చుచున్నప్పుడు, విజయవాడకు, ప్రభుత్వ కార్యాలయమునకు వచ్చి గొప్పపాత్ర పోషించుచున్నట్లు...

విజయవాడకు వెళ్ళుము.

అధికారియైనప్పుడు విజయవాడకు వెళ్ళుము. విజయవాడకు వెళ్ళుము. విజయవాడకు వెళ్ళుము.

మేము 72 (2) (1) క్లాజును సోదాసు ప్రజాపక్షమునందలి రెండు క్రమములను...

ముఖ్యమైనవియని నిర్ధారణము

ఈవిషయము నుండి నెట్లకమిటివాడు విత్తల పరచియుండి. దాని వెనుకను క్రమమును...

పార్లమెంటు ఉద్దేశము?

అయితే విజయవాడ విషయములలో కొంత తగ్గించుటకు శాసనసభ్యుల పార్లమెంటువారు అధికార మేలయిచ్చిరి...

మందలించుట కాదు

నేట్లు చెప్పుటలో మిమ్ములకు మందలించుటలేదు. దానికేమిబాధ, అట్టెట్టెలో గొప్పవెల్లి కలుగజేయుచు మీరు...

గవర్నరువలన యుటయోగము

అట్టి యందులను యధిపతియైనట్లు తెలిస్తేనే కచ్చునో అప్పుడే గవర్నరుగారు తమతమ అధికారముగాని...

వలయునా? స్టాంపులు తప్పకొంటుంటే వేల కొలది భారతీయ స్త్రీపురుషులచే పనుల జేయించుటచే, వా రెట్టి యవసరాలు అగుచున్నారో, వెల్లడియగుట లేదా? ఫిజీ మలయాదీవులలోను, ఇంకను ఇతర ప్రదేశములందును, భారతదేశ స్త్రీల మానమెటుల పడయ్యెనో, ఆ ప్రమాదు గారు వర్ణించలేదా? మానమే, స్త్రీల యత్నము గూడమని, హిందూధర్మము గ్రహించుచున్నది. గొట్టకూటికి లేక, ఎందరుస్త్రీలు గృహములను విడిచి, కుటుంబములనువదలి, వెలుపలికిబోయి కూలినాచివేసి జీవించవలసి వచ్చుచున్నది? అట్టి వారు, బుద్ధిపూర్వకముగ వెడలుచున్నారా? విధి లేక బయటకుబోయి పనిచేయుచున్నారు. అట్టి వారిని, ఎట్టి యిచ్చాకర్షకముగ విషయము లావరించియుండునో జెప్ప నవసరములేదు. దుర్మతి పాలగుట కెట్టి యవకాశములుండునో వివరింప నక్కరలేదు. తిండికొరకు స్త్రీలు గృహములదాటి బయటకు బోవక్కరలేకుండ, రాటము బనికెవచ్చును. స్త్రీల మానమును రక్షించుటకు, రాటమెంత ప్రయోజన కారియో కనుగొనుట సులభము. ఈ సంగతిని, గాంధీమహాత్ముడు వెల్లడింపగ, న్యాయుండియో మెయిలుకుత్రికలు గగ్గోలు బెట్టుచున్నవి. హేత్వాభాస మింతకన్నను దూరము బోవునా?

చీనా రిపబ్లిక్కు

చీనా రిపబ్లిక్కుకు, డాక్టరు సన్ యట్ సేను గారు అధ్యక్షులుగనుట, వింతగ నుండకమానదు. సన్ యట్ సేనుగారు, మంచూ రాజ్యమునుండి చీనాను తప్పించి, ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వమును స్థాపించజేసిన మహానీయులు. చీనారాజ్య స్వాతంత్ర్య సంస్థానమునకై సీతడు తన సర్వస్వమును భారబోసినను, అధ్యక్షుడవని సంగీకరింపక, మంచూ రాజ్యమున మంత్రిగనుండి, ప్రజాశయములను విఫలపరుచుటకును, తనను రూపుమాపుటకును ప్రయత్నించిన, శత్రువగు యూయ్ ట్. కాయిగారి కాపడవినప్పగించి, తాను సామాన్య జనునివలె కాలము గడుపుచుండెను. అట్టివారు, రిపబ్లిక్కునకు తిరిగి అధ్యక్షులుగనుట, దేశావశ్యకత చేతనే యని కనుగొనవచ్చును. సన్ యట్ సేనుగారు స్వాధీనహితులు. వీరి పరిపాలనముక్రింద, చీనాదేశము ప్రపంచమునందర్హాసము బడయునని తలచెదము హిందూదేశమువలె, చీనాదేశమున కత్యంత ప్రాచీన వైభవముగలదు. ప్రాచ్యనాగరికమునకు, చీనాదేశము తావలమైనది. ఆధ్యాత్మిక సందేశమును ప్రపంచమున వ్యాపింపజేయుటకు, ఇండియా, చైనాదేశములు, రెండునుజేరి కృషిసలిపెడి సూచనలు గనుపించు చున్నవి.

భాష్యావియోగము

జర్మను చక్రవర్తిగనుండిన, కేయిజరు సింహాసనభ్రష్టు డగుటయేగాక, భార్యావియోగుడు గూడ నయ్యెను. ఆతని దురదృష్టము అపారము. కేయిజరుభార్య, చివరవరకును పతియెడ అత్యంత భక్తిని చూపుచుండెను. పతి యెడలను, కొమరులమైనను, మిగుల ప్రేమ గనుబలచుచు, వెనుకటి కష్టములను పాటించుకుండెను. కాని, కొమరుడగు జోకిం అనువారు అత్యహత్య జేసుకొనిన పిమ్మట, అవివాదమును భరింప జాలక తల్లి మరణించెనని తెలియుచున్నది. కాలగతి చక్రవర్తులని గాని, సామాన్యజనులనిగాని, విచక్షణజూపదు. ఎల్లరను కాలచక్ర పరిభ్రమణ మీడ్చుకొని పోవుచుండును.

అమ్మకాంక్షనండిపో, రీ, తంజుశెట్టివీధి, మదరాసు

పూర్వోక్తావస్థలోనే కలిగియున్న 100,000 మంది
వరిలేక కృష్ణానదిలో కట్టవలసివచ్చారు. వీరు గ్రామము
వెంటికి వరిలేక కంచరించుచున్నారు. అధికారులు నిర్లక్ష్యము

అల్లకల్లుపాడునుగ నుండుట జూని ఏకాదశికిని అట్
రాక్షసుగ నొని ఈ అల్లకల్లును గావించుచున్నట్లు తెలియు
చున్నది. నూతర్లక రాక్షసి బొగ్గుగ నుండు యందున్న
రక్షక జనము మరలిపోవుటచే రోండా
లోనుండు అపాయనము గల్గునని భయపెట్టుచున్నాడు.
ఇందు ప్రతిగంటకును 5000 వ్యూహములు కుంపుతనెనెకాం.
వారి లీర్కాకము తొలగించుచుండుకొనయెడల క్యాంబ్రియను
కలబ్రెక రాక్షసిబొగ్గు ప్రజ్జ్వలించుచున్న గనులన్నిటిని
సాయంత్రము లోపుగ ముంపుతైన మని ఆకళుల త్వరపూరిత
తడు తెలియజేసెను.

[illegible]

Indian Finance and Trade.

Speech by Finance Member.

(Associated Press.)

BOMBAY, April 13.

The committee of the Indian Merchants Chamber and Bureau met the Hon'ble Mr. Hailey, Finance Member on Tuesday and discussed a number of important financial questions affecting the commercial interests of the country. Along with Mr. Hailey were present at the meeting Mr. Cock, Finance Secretary, and Mr. Mc Watters, Controller of Currency.

Mr. Lalji Naranji.

Mr. Lalji Naranji, Chairman of the Chamber made a lengthy speech in the course of which he blamed the Government of India and the Secretary of State for the prevailing discontent and disaffection due to trade depression and financial tightness. He said that the collapse of prices and the breakdown of the purchasing power of Europe would not have come if she had not meddled with the exchange hampering the exports and stimulating imports and India would have been able to accumulate a further credit balance in the first half of 1920 which would have easily helped her to meet her present liabilities. At the same time sterling assets would have remained intact. The Finance Committee of the Secretary of State, thousands of miles away from this country, cannot and ought not to be responsible for initiating or directing such vital and important operations of currency and exchange. The correct interpretation of the words "fiscal autonomy" should rightly include not only the freedom of this country to levy tariffs, but also to deal with all matters relating to currency and exchange. It is a dangerous practice to effect vital changes by the executive orders without consulting the Legislature and his Committee hoped that no change of any consequence would be made in the currency policy without the assent of the people's representatives. With regard to the scheme of international credit the appointment of a Committee of Bankers in this country to enquire whether some solution of the kind attempted in America was possible was suggested by the Chamber. They were also opposed to the imposition of import duty on silver to steady the exchange. The whole situation should be reviewed by a committee of expert merchants and bankers containing a majority of Indians with an Indian Chairman and it should hold its sittings in India. As regards the present deadlock in the import trade the Chamber felt that an equitable solution was possible and that not only the offices in India and the shippers and manufacturers in England but also the Home Government might be fairly called upon to bear a share of the burden in view of the fact that they have been able to collect very large sums as excess profits duty simply on account of the very transactions which have contributed to the present unfortunate situation. After referring to various other matters Mr. Lalji Naranji expressed the keen disappointment of his Committee that interviews such as this produce only negative results, and that the representations made to the department over which Mr. Hailey presided had for some reason or other remained unheeded. They did not expect the acceptance of all their suggestions, but they could expect a serious consideration of at least some. He said: "We begged you to consider the grave dislocation in the finance, trade, and industry of the country that was bound to result from the policy you adopted. But our cries fell on unheeding ears". He insisted that the whole of the Bombay Development Loan amounting to nine crores had been subscribed by the investors. That only confirmed how important the goodwill of the Bombay market was to a successful flotation of Government loans. He urged for a declaration that no Imperial Government loans in future should be issued in India at a higher rate of interest than six per cent. f.a.w. free and that the Government of India should see that the balances of the Secretary of State in London are invested with the Imperial Bank of India.

Mr. Hailey.

The following is the speech of the Hon'ble Mr. W. M. Hailey, Finance Member, Government of India, at a meeting of the Committee of the Indian Merchants Chamber and Bureau, Bombay, on Tuesday, 12th April, in reply to the speech made by the Chairman of the Chamber, Mr. Lalji Naranji:—

MR. HAILEY:—I thank you for your welcome. It is always a pleasure as well as a profit to visit the busy commercial centres of India. I do not think that a personal discussion of our many problems with bodies of your importance is any less necessary because we now have your representatives with us during our session at Delhi and Simla. Great as is the benefit to us and I am sure to India also of that representation, there are, nevertheless, many questions of pure finance of which the best arena of discussion is not the floor of the Legislative Assembly but the Committee rooms of those commercial and financial bodies whose members represent and to some extent shape the view of the community on financial matters. You have referred, Sir, in the first place to the present trade depression and while admitting that the present situation of trade is due to world causes you consider that the position of India had been aggravated by the measures taken by us in respect of exchange. I welcome from you the recognition of the essential fact that the present undoubted depression is really due in a large measure to the breakdown of the purchasing power of Europe, for I think that the recognition of this fact has come somewhat slowly to India at large nor do I think that India has always looked on the position as a whole or taken into consideration the factors which exist on the credit side of the account. There is a depression in our export trade. There are difficulties and have indeed been considerable losses incurred during the past months by import traders. On account of acute industrial distress throughout Europe, there is an internal demand and demand at good price for practically every Indian manufactured product, at all events, every one with which this side of India is concerned. Indeed, in many cases effective demand exceeds the supply. That surely is a feature of the situation which should tend to rob it of some of its gloom. I admit,

that there has been a fall in the value of industrial securities. Well, if I speak of your market as temperamental and not devoid of speculation I am only using the words employed in Bombay very recently by one who is entitled to speak with greater authority than I of Bombay and its money market. If the market is active and enterprising, it is often by nature speculative. But such a market must have its ups and downs. You have had your boom and you are now on a downward grade again. But I put it to you that there is in Bombay to-day a solid mass of sound, dividend earning concerns which will continue to sustain the market in spite of the combout which followed the conclusion of the late inflation.

Exchange.

Then as to the effect of our exchange policy aggravating the present situation, controversy has waged long and we are both well acquainted with the arguments employed on both sides. I want now only to emphasise two facts. I suppose that it will generally be admitted that even if the Babington Smith Committee had never sat, or if we had taken no action on its report we should still have had a high rupee during the earlier part of the summer. It stood at 24 in February Silver did not begin to fall for some time. It was inevitable that apart from any action taken by us we should have had a high rupee for a considerable period, nor could anything have saved it subsequently from very considerable fluctuations. Now it would interest us, and I am not alone I think in voicing that interest, to know how many of the import commitments which are now causing so much trouble were entered into before the Committee reported. I have been perfectly frank elsewhere in admitting publicly that attempts to make good the policy of the Committee have caused depletion of our sterling resources, and to some small extent, in view of the very abnormal conditions of trade and exchange on the Continent, may have contributed to check exports. I am quite prepared to admit that if other methods of selling Reverse Bills had been adopted the depletion of sterling resources would have been less marked. But if I admit this I claim that there must be equal frankness on both sides and we must have a clear recognition of all the factors before a verdict is arrived at.

Powers of the Legislative.

You next refer, Sir, to what I said on a previous occasion to the position of the Secretary of State as responsible to Parliament (within the terms of the Government of India Act) for the financial control of revenues and expenditure of India. You claim that control cannot be properly exercised at so great a distance from India and add that it is in your opinion dangerous to effect vital changes in the currency policy by issuing ordinances or without consulting the Legislature. I think that the events of the last two months will have proved clearly to the country that it would be very unlikely that (even where our statutory powers enabled us to do so, we should now be so rash as to attempt any wide changes in matters vitally affecting the finances of the country without coming to the Legislature. But I must go further and point out the statutory limitations on our own powers. We could not now effect any change in the legal ratio without again coming to the Legislature. Let me take another example. We took the earliest step possible to bring a question vital to the financial interests of the country. I mean the constitution of our paper currency reserve, before the Legislature and any change could now only be made after further discussion there. I say confidently and in full knowledge of the views now held by the Indian Government that you need have no apprehension that we would now attempt any change in the financial policy without ventilating the matter before the representatives of India in the Imperial Legislature.

International Credits.

You next refer to a question of highest importance to Indian trade, the question of International credits. I would like to remind you that within a few days of our hearing of the convocation of the Brussels Conference (and even before India's representatives had been chosen, we wired to London asking that every effort should be made to find at that Conference some working solution which should enable India to dispose of the heavy accumulation of cotton then embarrassing Bombay. We have throughout officially and non-officially urged the importance of finding in the interests of India's external trade some development of the international credit system to our needs. We have agreed to subscribe to any workable system requiring financial guarantees and I have no doubt that the Legislative Assembly would be willing to support us in undertaking any reasonable financial burden involved in that undertaking. The difficulties, however, are not light. They are nowhere more clearly analysed than in your own letter which contains, if I may be allowed to say so, one of the most close and thorough examinations of the position that we have received. I have no doubt that you have seen the announcement of the appointment of Sir D. Fraser in connection with the scheme and have read with interest his recent speech on the subject. It is in one sense a strong confirmation of your own position namely, that however an international credit system based on the "Ter Molen" suggestions may develop in future, what is wanted in the immediate present is a Corporation which can wield large capital resources and which is able to see those resources locked up for some considerable period. The period of repayment in respect of export of raw materials is bound to be slower than in the case of exported manufactured articles since the raw materials have to be worked up before it can be sold. I am awaiting a further reply from London as to the progress made by the movement there and the definite form it is taking under Sir D. Fraser's guidance. Before considering the action suggested by you, namely, that the bankers should be asked to meet here in order to discuss the possibility of starting a Financing Corporation on American lines, I would put it to you, however, that our quantity of disposable capital is hardly sufficient to make it possible to found an Indian Corporation of any magnitude and it is possible that we may in the long run have to admit that business must be financed from the centre with larger disposable resources.

Trade and Silver Prices.

You next refer to the question of steps which can be taken to steady the exchange. Now, here you must allow me to confess to finding some difficulty in replying to you, because while on the one hand you show great dislike to the idea that the Government should interfere in any way with the exchange on the other you ask that a committee should be appointed to review the situation. But I do not now want to make purely argumentative points especially since the Babington Smith Committee itself recommended that in certain contingencies the situation should be re-examined. My reason for thinking that time is not yet ripe for formal re-examination of position is that no committee, however constituted, could at present offer us advice on which we could profitably take action, for such action would connote the permanent change of policy. Could it, for instance, with any safety pronounce on the chances of the revival of continental trade? Could it with any prospect of success estimate the effect of the present price of silver in restricting the late revival of production due to former high prices? We are not at present interfering with the exchange though I know that certain of your members would like us to sell reverse councils again. The crucial point will come when the pendulum swings and the demand for councils revives. Let us get a little nearer that time and be in possession of factors which are thus tending to create external demand for rupees—factors which may be of a nature at present unsuspected and unforeseen—before we attempt formally to review the position. I think that ordinary prudence dictates a reasonable suspense of judgment here. But of one thing you may be assured. If it is agreed that any formal re-examination is to be undertaken, your view that there should be ample Indian representation on any body so appointed and that such a body can come to no profitable conclusion without the fullest examination of Indian opinion in India is if will be fully considered by the Government. For the rest, I congratulate myself that the views which I expressed before the Legislature on the subject of import duty on silver are shared so emphatically by you.

Import Business.

You next refer to another question of great immediate importance, namely, that which concerns the present difficulties of import trade. You suggest that the Home Government ought to bear a share of the losses which will fall on importers because it had made large collections on account of excess profits duty on transactions which as you say have led to the present difficulties. I am glad that it is on this precise ground and on no other that you have put forward this claim, but I think that you would have some difficulty in maintaining this position before a court of enquiry. You will realise that your demand is that exporters should now liquidate at a loss because the exchange has fallen and that the Home Government should also subscribe to help the importers in view of the share it has taken of the profits the exporters made when the exchange was high. The Home Government might not unreasonably refer to the fact that if the exporters now have to compromise at a loss, its own income-tax receipts must fall off so that it will suffer twice over. Nor could we, I suppose, if we were put the question, deny that the Indian importers had also made considerable profits out of the high exchange and you will see at once the implication of that argument.

Then you suggest that an Emergency Committee should be appointed to examine the question. I am bound to say that the Legislature when they discussed this point both in the Assembly and the Council of State did not favour the idea that if such a committee were to be assembled it should be appointed by Government. If I am correct, your own representative in the Assembly expressly disclaimed the proposal. I can only repeat here what His Excellency Lord Reading said in reply to you only a few days ago. The matter is not in our opinion one for the interference of Government. It is not that we fail to appreciate the difficulties in which some Indian importing houses and also those who have imported directly without the intervention of importing house, now find themselves. That is not the case but we do not believe that we could usefully assist in what is essentially a matter for decision between the individuals concerned and I emphasise the word "individuals." Therefore it seems to me, several interests at stake. There is an English or an American exporting firm which has either sent goods direct to an Indian importing house or it has sent direct to an Indian buyer. In the former case the difficulty lies between the importing house and its clients. In the latter the difficulty lies between the exporting house and the Indian buyer. You would not, I assume, ask us to exercise Government influence on behalf of the English or American exporting house equally. I am to add that if a Government, we were asked from the other side to exercise such influence I should reply that it was not the proper function of the Government to do so. Then comes the question between the other elements to which I have referred. I cannot see that we ought to take any steps to adjudicate between the importing house and its clients. Only individuals know each other's resource and commitments. Only they know where give and take is necessary in order to prevent a breakdown, and a breakdown is of course what both parties wish sincerely to avoid. I cannot see how any third party can usefully come between the individuals in negotiations of this nature and I feel that I ought to add that the same argument applies, in my opinion, whether the third party be Government or any other body.

Finally, there is the question of the Indian buyer who has bought direct from the exporting house. Now, we know that the exporting houses have had agents out here who are prepared to settle off with buyers and have in many cases within my knowledge done so in the last two months. I can see therefore no legitimate ground for interference on the part of Government. I go further and say that I believe that such interference would be dangerous since it would produce something like moratorium in business whereas the whole interests of the community are concerned in settling of the present outstanding differences as soon as possible and getting to work.

On the demand for fresh supplies of piecegoods which is now undoubtedly offering in the country, I am not going to add anything here to what has been said.

On the question of the National credit or discredit involved we do not now want to discuss principles or to coin more hard words for use by either side. In my experience nothing tends to so much acrimony as abstract assertion of principles in these matters or coining of expressions to support varying interests of parties to dispute about money transaction. Business men are not at their best in arguing about principles but in settling details of business to their mutual advantage. It is purely as a business proposition that we should seek to discuss and dispose of this question.

Fiscal Policy.

You refer to the committee shortly to be appointed to consider the fiscal policy of the Government of India. That does not lie in my Department but I know enough of the case to be able to assure you that the necessity for adequate Indian representation has not been overlooked.

Government Securities.

I come now to the next question relating to the rehabilitation of Government securities. I recognise the importance of what you say regarding the hardship arising from the fact that a large number of holders of these securities are religious and charitable institutions and widows and orphans, but we have to remember also that very considerable amounts of these securities have changed hands at modern market prices and to such purchasers, therefore, they now represent the full value. You express regret that in considering the measures to rehabilitate these securities we have appointed separate committees to go into the question at Bombay and Calcutta respectively. Let me state exactly the reason why we have done this. We want to get the best non-official opinion possible on the matter and it is difficult to get right non-officials to leave their business and travel about India, especially during the summer, on a committee of this nature. That is our sole reason for having two committees on the subject. They will, of course, have a single secretary who will be able to co-ordinate their work. I think the difficulties of the situation are illustrated by your own suggestion that there should be only one committee and that it should sit in Bombay, for that implies that you yourself recognise how inconvenient it would be for the Bombay witnesses and members to go to the other side of India but it is not, I think, the case that the majority of such securities are held in Bombay and you yourself admit that it is the original holders and not those who are engaged in the purchase and re-purchase of these securities who have to be considered. They are held largely all over India and in any case I would ask you to take a somewhat more liberal and National view of this case than is implied in your suggestion that the interests of Bombay as the purchasing and selling centre should have first claim.

German Imports.

As regards the question of Duty on German imports it stands as follows:—We have been asked what we propose to do in the matter but we do not know yet what we ourselves are to get by way of reparations. Very many difficulties are involved in the process of collection, difficulty, for instance, of deciding how far the contents of import are really German in origin and the difficulty of the Bank dealing with bills on which it is never certain whether some subsequent payment may not have to be made an account of the fact that part of the contents are of German origin as has already been pointed out in public discussion on the question. Further of course, we are interested in the export aspect of the case. If German trade is cut down by this Duty, our export of raw materials may be reduced. We ought, therefore, to know definitely whether we stand to lose or gain before we can take action.

Next Year's Loan.

As you say, my present visit is partly connected with the question of next year's loan. You will understand my delicacy in dealing now (especially in so susceptible a market as Bombay) with your request that we should make a definite declaration that no more Government loans should be issued in India at a higher rate of interest than 6 per cent, tax free. I can only permit myself to say that we only want as far as 6 per cent, with the greatest reluctance and all our interests as well as yours, are concerned in reducing the interest charges on our capital issues. But I cannot here discuss the steps we are likely to take in regard to our next issue, I can, at all events, join with you in congratulating Bombay, not only on the strength of the resources but on the fervour of local patriotism, which made your Bombay loan so great a success. There is no one in India who does not wish Bombay well in its efforts to reconstruct herself on a fuller healthier and more spacious lines which its great development demands and justifies. We are fully conscious that in regard to the flotation of our All-India Loans, we owe a great deal in the past to, and shall depend a very great deal in the future on the good will of Bombay. It is just for this reason that we have not been ungrudging in our attitude to Bombay's own loan. We have not judged of your effort in any way in the light of the effect it might have on our own market. We believe, indeed, that anything which tends to your rapid industrial development, will eventually extend that market. Do not, therefore, regard us as rivals for Bombay money. Let me ask you to remember that the money we have to raise, whether it is for the repayment of our War Bonds or for capital expenditure on 'Railway's, is a matter in which Bombay itself is vitally interested. You have had our goodwill in regard to the Bombay flotation. We ask for yours in regard to our own loans and I want nothing more than that we should both work together in the interests of the whole of India to keep down the interests rates.

The Imperial Bank.

I note that you consider that the Imperial Bank of India now occupies a position which justifies a claim that the Secretary of State's balances should, for the future, be kept with it. The Secretary of State is, under Section 23 of the Government of India Act, under certain statutory obligations to the Bank of England and further the money he now holds is little. He will not hold larger resources until he again sells Councils or raises loan in London for us but we shall, of course, place before him your suggestion regarding the deposit of the Indian money with the Imperial Bank and the use to be made of such money.

I will ask Mr. Cook to discuss with you the point you have raised in regard to the Duty on pearls, for it is, I know, a matter on which he made some inquiries and this brings me to the end of the points you have asked me to discuss except for one matter, and I must apologise for taking it out of its due turn.

You complain that I have not reacted with sufficient speed or with sufficient certainty to the stimulus of criticisms and suggestions which your Chamber has addressed to me now. Only a few days ago in looking through the collection of those articles in which the Press pronounces its views of our many demerits and endeavours to bring us to the proper recognition of our own unworthiness, I read one which told me that I was unduly susceptible to the voice but it did not use that word, of Bombay. While one ear was still smarting with that criticism, you have made the

Calcutta University.

Senates Spirited Reply to Government

(ASSOCIATED PRESS.)

In accordance with a resolution adopted by the Senate of the Calcutta University, the Registrar of the University addressed the following letter to the Hon'ble Mr. N. S. Sarda Secretary to the Government of India, Department of Education, on the 30th March last:—

I am directed to reply to your letter No. 1477, dated the 4th December, 1920, regarding the raising of the examination fees. The letter was placed by order of the Vice-Chancellor and Syndicate before the Senate for consideration, and I have now to state for your information the conclusions they have formed on the contents of your letter.

Misleading Statements.

The Senate deeply regret to find that the letter under reply abounds in misleading statements. The Government of India express their regret that they are not in full possession of the facts regarding the financial position of the University, and it is added that the last statement of Accounts which was laid before them was that ending the 30th June, 1919. Under these circumstances, one would have expected that the obvious course for your Department to follow would be to seek for further and up-to-date information from the University authorities. There was abundant time for such enquiry, as the letter of the University was dated the 6th September, 1920, and your reply thereto is dated the 4th December, 1920. The only reason which can plausibly be suggested for such abstention from enquiry is, that the framers of the letter apprehended that the enquiry if made, might lead to the discovery of fact completely destructive of the position intended to be taken up. The consequence has been that on the 4th December 1920, the question of the needs of the University for 1921 is determined with reference to its supposed financial position on the 30th June, 1919; there is little doubt that if such an attempt had been made by a Minister in charge of finance, he would have laid himself open to just reproach.

The Fundamental Error.

Apart from this, the entire argument contained in your letter is vitiated by the fundamental error that attention is confined to the financial position of the University on a date arbitrarily fixed, namely, the 30th June, 1919. Your letter asserts that on that date there was a large surplus balance with the University. This is wholly misleading, and a statement more thoroughly erroneous has hardly been made before. You overlook the patent fact that the examination fees are collected in January and February and the payments to the Examiners are made after the publication of the results, in other words, in July and August. There is consequently a cash balance on paper on the 30th June, but against that balance must be debited the liabilities already incurred for examinations which have been conducted in due course. There is another statement in your letter which is equally, if not more, misleading. You actually profess to make out that the examination expenses have in recent years diminished, rather than increased. This allegation is wholly devoid of truth. As already explained, examination expenses are incurred from time to time, and payments are made to examiners and other persons concerned after close of the examination and publication of the results. Consequently the expenses for one set of examinations cannot be ascertained by a superficial glance at the figures in the Budget estimates for a particular year. You may be surprised to hear, for instance, that the examination expenses during 1918-19 amounted to Rs. 3,27,313; the estimate for 1919-20 was Rs. 3,61,100, but the actuals for 1919-20 have already reached the high figure Rs. 3,94,528. To put it plainly, there has been in one year an increase of Rs. 77,315. It surpasses the comprehension of ordinary men how any public servant with the faintest knowledge of the present economic conditions could seriously come to the conclusion that a vast system of examinations may be conducted for less expenditure now than before. The letter under reply well illustrates the danger inseparable from an attempt to interpret the figures in a Budget Estimate without full knowledge of all their implications.

Increase in Expenditure.

There is, however, a far more serious objection to the line of argument adopted in your letter. In the letters of the University dated the 16th June, 1919, and 6th September, 1920, it was pointed out that apart from the expenses directly incurred in connection with the conduct of the examinations, the cost of management of the general department of the University had substantially increased and was liable to further increase in the immediate future. It was mentioned that the Vice-Chancellor and Syndicate had been obliged to grant some increase of yearly to every member of the clerical staff and to every menial in the service of the University. It was further explained that the Vice-Chancellor and Syndicate had found themselves considerably embarrassed by the time-scale which had been so liberally adopted by the Government and which was not unnaturally what their employees expected. It was also emphasised that the employees of the University who had to deal with such responsible and confidential matters as the conduct of examinations on an extensive scale, should, as far as practicable, be kept above want. It was also stated that the employees in the University Press had been granted increase of salary and allowance with a view to avert a strike and thus to avoid the deadlock which has resulted in the Government

other tangle with the rebuke that both have been dealt to your admonitions and chidings. Let me say one thing, viz., that if your Chamber or any other public body finds that, in matters of long and wide controversy, we do not immediately act to the advice given us, it is not because we do not to the best of our ability weigh that advice. And let me say another, viz. that if we have to weaken the line any where, which has not commended itself to you or any other of our advisers, it is not because we have been prejudiced in favour of one section of community or one locality in India of one particular trade interest, or of Home interests against Indian interests but in whatever we have done we have done to the best of our lights and acted in the interests of India as a whole and of India only.

Press. As a further illustration of inevitable increase of expenditure in the general department of the University, it was mentioned that the cost of publication of the University Calendar had increased from Rs. 6000 to Rs. 25,000. Your letter under reply conveniently ignores these facts, for the obvious reason that they militate against the position taken up by you. As regards one of these matters, it may be mentioned that the salary of the Supervising staff and Establishment in the general department of the University has risen from Rs. 85,689 in the year 1918-19 to Rs. 1,16,785 in the year 1919-20, and a further increase is unavoidable during the current and succeeding years. It may also be a surprise for you to learn that whereas Rs. 1,500 a year was previously found sufficient for the purchase of parchment for diplomas to successful graduates, the University has had to pay Rs. 7,500 to the Stationary Department during the current year for supply of the same article. The Vice-Chancellor and Syndicate are convinced that any impartial reader of the correspondence which has passed between the University and your Department on the subject under consideration will be satisfied that the request of the University has been refused on manifestly untenable grounds.

Attitude of Hostility towards Development of Higher Studies.

There is one other topic which figures largely in your letter and cannot be ignored. The tone of your letter creates the impression that you make a grievance that large sums of money are spent out of the current income of the University for the development of Post Graduate studies. This has not come as a surprise upon the Vice-Chancellor and Syndicate. The attitude of hostility which you have consistently maintained towards the development of higher studies in the University has by this time become widely known. The steps to which recourse was taken, though ineffectually, during the early months of 1914, for the restriction, if no suppression, of Postgraduate studies are not quite unknown and may have to be narrated in full on another occasion. The steps which were subsequently taken for the same purpose down to 1917 are not out in the correspondence which was published by the University along with the Minutes of the Senate dated the 4th January, 1920. The attitude taken up by you towards the recommendations for the unification of Post graduate studies outlined by the Post-graduate Committee which was appointed by the Government of India in 1916, is also no secret; indeed, you did not hesitate to describe the new system as an "imperium in imperio" in a paper submitted to and published by the University Commission. You have also in recent letters to the University made not very friendly references to the Post Graduate Department, for instance, in the letter dated 2nd September, 1919, about the suspension of the grant for the Minto Professorship, and the letter dated 22nd October 1919, suggesting further increase of tuition fees payable by Post graduate students. It has been overlooked, however, that the development of Post graduate teaching is now one of the statutory duties of the University, and that Section 44 of Chapter IX of the Regulations contemplates further grants for the purpose by the Senate in addition to the minimum contribution of one-third of the fees realised from candidates for the Matriculation, Intermediate, B. A., and B. Sc. examinations. There is consequently no escape from the position that the Post-Graduate Department, however much it may be disliked, has now a statutory basis under regulation framed by the Senate duly sanctioned by the Government of India.

Secondary and Intermediate Education.

There are two further statements in your letter which cannot be passed over in silence. You express the hope that the new authority for the control of Secondary and Intermediate Education will be in working order before the year 1922. It would be interesting to know whether at the case when this hope was expressed your Department was already aware of the decision of the Secretary of State on the proposals submitted for his approval by the Government of India. Your letter also makes reference to the grave objections which were publicly expressed at the time when the proposal for the increase of fees was previously made. It is some satisfaction to be assured that public opinion is sometimes taken into account, for it is not quite unknown that your Government submitted for the approval of the Secretary of State revolutionary proposals for educational reform which would have materially restricted the facilities for expansion and development of secondary and University education in the province, and that this course was adopted notwithstanding the the almost universal public disapprobation of the scheme as outlined in the resolution of your Government dated 27th January, 1920. Your letter also lays stress on the fact that the Vice-Chancellor and Syndicate pressed their request for sanction to an increase of fees with some degree of reluctance; they desire me assure you that their reluctance was not on account of any doubt they entertained as to the propriety or necessity for their proposal; on the other hand their disinclination was due to the fact that their recommendations had been on previous occasions treated with lack of courtesy, if not positive hostility.

An Unsympathetic Attitude.

The Vice-Chancellor and Syndicate cannot but feel on a review of the history of this correspondence that the attitude taken up by your Department towards the University has not been altogether of a sympathetic character. The first letter of the University was dated the 16th June, 1919. Notwithstanding repeated reminders no reply was Vouchsafed till the 22nd October, 1919, the reason for refusal set out in that letter was of no means convincing and was based on a recommendation of the University Commission whose report had been signed on the 18th March, 1919, and had been in the hands of your Department for more than seven months. The subsequent letter of the University was dated the 6th September, 1920, and in spite of reminders no reply was sent till the 4th December, 1920. New grounds not mentioned in the letter of the 22nd October 1919, were manufactured in the interval to justify the refusal of the request of the University. These arguments must be treated as afterthoughts, and when they are analysed, they turn out to be neither based on reason nor founded on facts. The Vice-Chancellor and Syndicate do not desire to conceal their opinion that treatment of the University in this fashion is calculated neither to command respect nor to inspire confidence.

A large rice mill in Kanoungto Greek the property of Steel Brothers was burnt on Tuesday night causing damage of about twenty lakhs.

Labour Crisis.

The Temper of Miners.

Unpleasant and Ugly.

(REUTER'S.)

London April 13.

12-20 P.M. J. H. Thomas has announced that Transport Workers and Railwaymen have unanimously decided to declare strike at ten o'clock on Friday night.

LONDON, April 13.

That temper of miners in home areas is taking ugly turn is evidenced by reports coming from different districts. Case of intimidation occurred at Thornton Junction. Fifeshire between Edinburgh and Dundee where two thousand miners told signalmen on duty in mine cabins that they would be thrown out if they did not cease work. Railwaymen had no option but to obey thereby necessitating practical suspension of traffic. But miners and sailors were called in and traffic was resumed. Strikers then looted goods trains but were driven off by police, who motored to scene. Equally unpleasant spirit is manifested in parts of Fifehire and South Wales owing to disregard of federations institutions not to interfere with pumping. Military and police protection have been afforded to some South Wales pits.

Situation very Grave.

4-40 P.M. In Commons replying to Mr. Asquith, Mr. Lloyd George read a letter from National Union of Railwaymen, announcing decision of Triple Alliance to strike at ten o'clock on Friday night. Premier said that Government deplored decision. Undoubtedly situation was very grave but he hoped that wiser counsels would prevail. Meanwhile Government were concerting all necessary measures to meet the emergency.

Government will Protect Workers.

3-20 P.M. Government announce that in event of threatened extension of stoppage of work Government will use fullest powers of State to protect workers who remain at work in any services essential to life of Community. In any settlement which may be reached Government will give support in securing that position of such workers will not be prejudiced compared with their position prior to stoppage.

'Emden's' Commander.

End of Von Mueller's Career.

LONDON, April 10.

BERLIN.—The adventurous career of Captain Von Mueller, the famous ex-Commander of the *Emden*, is believed to have been brought to a close. Captain Von Mueller, who was known under the name of von Doemming, is said to have been shot at Gleiwitz after firing on and wounding three Upper Silesian Plebiscite Police, Von Mueller, it is stated, was concerned in the formation of a secret armed force for the purpose of securing Germany's retention of Upper Silesia.

Turks in Persia.

Attack on Azerbaijan.

LONDON, April 13.

It is understood that the Turkish detachment of 1,500 which invaded Persian Azerbaijan last week, came into conflict with 700 Persian Cossacks, the Commander of whom deserted and was subsequently superseded. The flank guard of the Cossacks was severely handled, but the remainder escaped in safety to Tabriz.

Fire at Portsmouth.

QUAY JOINERY WORKS DESTROYED.

LONDON, April 12.

The biggest fire which has occurred in Portsmouth for years broke out last night in the Joinery Works on the quay. The machinery was totally destroyed, but large stores of timber were saved thanks largely to the assistance of the Bluejackets from H.M.S. *Canturbury*, from which the fire was first observed. The Bluejackets not only did man service in fighting the flames but assisted the new Defence Force in keeping back huge crowds. Incendiarism is suspected as everything was safe when the works were closed.

Fighting in Anatolia.

British Assistance to Greece Denied.

LONDON, April 13.

In the House of Commons, replying to Colonel Wedgwood Mr. Chamberlain emphasised the fact that there was no ruth in the allegation that Government had sent or had assisted to send from Egypt munitions or reservists to Greece against the Kemalists.

In the House of Commons, Sir Philip Lloyd-Graeme replied in the negative to Commander Kenworthy, who asked whether Great Britain was in any way assisting Greece, directly or indirectly, in the offensive against the Nationalists in Anatolia.

Telephone Marvel.

Amazing Possibilities.

LONDON, April 13.

The report on long distance telephony, previously cabled, has aroused the greatest interest in London and there is considerable speculation upon the possibilities opened. The Post Office is giving the matter expert consideration.

Signor Marconi, interviewed, considered it a wonderful achievement, though he pointed out the difficulties of maintaining telephone wires, over long distances, such as England to India, he considered wireless telephony probably the most suitable. It is expected in the near future to bridge the Atlantic by such means. He is leaving tomorrow for Italy on board the yacht *Electra*, to conduct experiments with wireless telephony between England and the Mediterranean. *Daily Express*.

France and Germany.

On the War Path.

Decision to Exact Reparations.

(REUTER'S.)

LONDON, April 13.

M. Briand, in the French Chamber, supplemented his previous statement on France's decision to exact reparations. The bailiffs have been sent. If the debtor is still recalcitrant, then the Gendarmes must be sent to keep the bailiffs company.

Defects of Reparations Act.

Meanwhile it is reported that after a fortnight's operation it is found that the Reparations Act has been found to contain serious defects prejudicially affecting British trade and returning the smallest revenue to the British Customs. In the majority of cases the Germans adopted a policy of passive resistance, refusing to ship goods unless importers agree to pay the tax. Where this is done, the charge is passed to the consumer, the Germany exporters escaping scot free.

Hurried Discussions in Berlin.

A Berlin message says that France's decision at last to call Germany to account as mentioned in the message, dated 11th April, is reflected in the keen anxiety of the Reichstag to find a way out of the Reparation impasse. As the fateful May day approaches, uneasiness is becoming more and more apparent. It is felt that the country should not be allowed to drift to the dangers ahead without exploring first the chances of escape. Herr Simons has hurriedly returned to Berlin and conferred with Herr Ebert, whereafter a Cabinet meeting was held to discuss fresh proposals. As it is unlikely these are of a nature acceptable to the Allies, the possibility of further action to enforce payment must be faced. *Daily Express*.

(Associated Press.)

The Nations Call.

Bombay Ladies Response.

BOMBAY, April 14.

At the Bombay Women's meeting on Wednesday it was unanimously resolved with a view to reinforce the efforts for the early attainment of Swarajya to found the Rajkiya Hind Sree Samaj. Bombay and all present signified their intention of becoming its members. They also became members of the District Congress Committee and resolved to collect money for the Tilak Swarajya Fund and to help the introduction of charkhas in every home.

Dr. Cholkar's Case.

NAGPUR, April 14.

In Doctor Cholkar's seditious case Mr. Gaj Nafrath, City Inspector or Police, in cross-examination by Mr. Abhyankar stated that Cholkar did mention in his speech that he would be speaking on a deep subject. Dr. Cholkar spoke mainly on political philosophy, which the witness admitted he did not understand. Witness said that he found from his notes that Cholkar said that the audience should go four paces forward or recede four paces, as the Congress would order, yet he did not remember if Cholkar told the audience that they should not go a bit beyond the Congress resolution nor fall short of it. In order to understand a Marathi speech it is sufficient to know the meaning of the words and it is not necessary to know grammar. Witness said that whenever he could not understand the meanings of the words he used to either omit or give it a meaning by guess. Witness said that his notes were a combination of translation and summaries in Urdu of sentences in Cholkar's speech and that he would not be able to distinguish translations from summaries in his notes. Witness admitted that he omitted to record in his report what he did not understand and what he did not think important. Witness could not deny that he had omitted important matters in Cholkar's speech. Witness when asked from in his report of the speech if Cholkar gave reasons for a statement in a certain passage in his speech emphatically asserted that Cholkar did not do so. When confronted with Kamadi report on the point, he admitted that Cholkar gave reasons but he could not record them because he did not understand the language used by Cholkar to express them. Witness then withdrew his former statement. During cross examination witness exclaimed that the counsel asked him a question and the people in the court laughed at his reply and he wanted to know if it was a *tamasha*. On this the Court told the witness that this would be contempt of court and then asked the counsel to continue his cross examination.

Practising a Virtue.

Mr. Gandhi's Reply to Syed Raza Ali.

BOMBAY, April 14.

Replying to Syed Raza Ali's suggestion to suspend non-co-operation campaign to give Lord Reading a chance to study the Indian, Mr. Gandhi writes in *Young India* as follows:—There is nothing in the atmosphere to prevent a study of the situation. What disturbance there is either fomented by the authorities of the situation is so mishandled as to give rise to bloodshed. Mr. Raza Ali should address his appeal to officials who are provoking the people and creating alarm in the country. It is not within the power of one man even if he wished it to suspend the movement adopted by the nation through its representative assemblies. Does Mr. Raza Ali mean by the suspension of non-co-operation that the title holders should temporarily recall titles, lawyers resume practice, school boys return to Government schools, spinners put away their spinning wheels or national schools should close their doors. Mr. Raza Ali does not understand the scope of non-co-operation. He does not realise that it is like a virtue whose practice cannot be suspended at will. Even when the Khilafat is fully protected and the Punjab wound healed, the drink revenue cannot be revived nor the use of foreign cloth resumed.

A fire in spinning department of Delhi cloth and general mill company on 13th caused damage to the extent of several lakhs.

America and Peace.

Knox Resolution.

President's Message to the Congress.

(REUTER'S.)

LONDON, April 12.

WASHINGTON.—It is understood that in a message to Congress, President Harding declares himself in favour of peace by a Congressional resolution. He irrevocably turns his back to the League of Nations, indicating that the United States will not become party to any such military alliance as the League proposes. President Harding states that the highest purpose of the League of Nations was defeated in linking it with the Peace Treaty. The resolution of Congress declaring separate peace can in no way be interpreted as desertion of those with whom they shared the sacrifices of the war, but President Harding says they must place no difficulty in the way of effecting with just reparations that restoration for which all Europe yearns. The American attitude with regard to responsibility for war and necessity for just reparations has already had a formal and earnest expression. While approving of the resolution of Congress declaring a state of peace, President Harding declares that it is impossible to ignore the settlement already effected. It would, he says, be wiser to accept confirmation of their right interests already provided for under the existing Treaty, with reservations securing absolute freedom from inadvisable commitments. Their part in readjustment and restoration cannot be ignored and with the League of Nations definitely rejected. They may proceed to negotiate covenanted relationship essential to the recognition of their rights.

LONDON, April 12.

The Republican Leaders in Congress state that Mr. Knox will introduce his peace resolution in a day or two with an additional declaration that if the world's peace is again threatened, the United States will act as they did in the recent war.

LONDON, April 13.

New Lord Chief Justice is Sir Arthur Tristram Lawrence.

(Associated Press.)

Indians in Fiji.

Mahatma Gandhi's Sympathy.

BOMBAY, April 14.

Referring to the *Morning Post's* allegations recently cabled by Reuter that the strike in Fiji was due to the efforts of a Sadhu sent there by him Mr. Gandhi says in *Young India* Now I don't know who that alleged Sadhu is. I have certainly sent no one to Fiji to advise the strike. At the same time the strike having been declared in Fiji the strikers have my sympathy. All the evidence in my possession shows that Fiji is a huge exploitation camp in which the poor Indian labourers are used by sugar planters for their fabulous profits.

NEWS IN BRIEF.

The rate of interest of the Imperial Bank of India remains unchanged.

Owing to continued illness of Mr. Farsons, the trying Magistrate the Nankhna case had been further adjourned to the 18th instant.

The Municipal sweepers and conservancy coolies of Serampur struck work demanding increased wages and abolition of the practice whereby deductions are made from their wages for absence from duty. Streets are consequently becoming very untidy and dirty.

సీ. వీ. చుట్టె

అండ్, ఏప్రిల్ 10:—ఇటీవల తిరుగుబాటులో కొన్ని భవనములు తగులబడిన సందర్భమున హుస్సేన్ అలీ ఖాన్ (కమిషనరు) తిరుగుబాటును తీవ్రంగా వ్యతిరేకించిన తెలియజేస్తున్నది.

మిడిల్ ఈస్టు.

అండ్, ఏప్రిల్ 11:—మిడిల్ ఈస్టుకు గుర్తింపు (విశ్రంధు, చర్చించు) గానికీ జరిగిన విషయములను బాధ ఈ విషయములు ముగియవలసి డి.బి.లీ తెలిగము ప్రతికూ విలేజుల తెలుపుచున్నాడు. ఎ.సి. హుస్సేన్ అలీ ఖాన్ ముగియవలసి మరల మరల భవనములకు చేరుబడినది తెలుపుచున్నాడు. బ్రిటిషు సైన్యమును ఖండించును, సైన్య సౌకర్యము (కమిషనరు) ఇవలించును జరిగినదియు బ్రిటిషు సైన్య సౌకర్యమును ముట్టిడియగునని సైన్యమును భయపడ వలసినది తెలియజేస్తున్నది.

గ్రీకుల విషయము

అండ్, ఏప్రిల్ 11:—ఎం. కల్బుగజులూరి గారు (కథాన మంత్రి) తన తన వ్యక్తిగత విషయములను తెలుపుచున్నాడు. ఎం. గ. గారు గారు మంత్రిగ నియమించబడిరి. ఎం. కల్బుగజులూరి విజ్ఞానముగారిని ఎం. కిరూ లోకి గారు యాద్ర మంత్రిగ నియమించబడిరి.

పాకిస్తానుకు సంబంధ సీట్ల తన రాజీనామాను కావ నిర్ణయము తన తన వ్యక్తిగత గాని ఆధారము.

